

Kağan ile ablası Ebrar, yazın güzel bir sabahında arabayla Ordu'dan Ankara'ya gitmek için yola çıktı. Arabayı Ebrar kullanıyordu, Kağan ise ön koltukta oturmuş Karadeniz'in yeşil manzarasını izliyordu. Yol boyunca sohbet ettiler, müzik dinlediler ve zamanın nasıl geçtiğini fark etmediler. Dağlar, tüneller ve uzun yollar Kağan'ın çok ilgisini çekti. Yolculuk sırasında kısa molalar verdiler, biraz dinlenip tekrar yola devam ettiler.

Saatler sonra Ankara'ya ulaştılar. Şehre girdiklerinde kalabalık ve büyük binalar Kağan'ı şaşırttı. İlk olarak annelerinin yanına gittiler. Anneleri onları görünce çok sevindi, iki kardeşi de özlemle kucakladı. Birlikte vakit geçirip sohbet ettiler. Ertesi gün Ankara'yı gezmeye çıktılar. En anlamlı ziyaretleri Anıtkabir oldu. Orada Mustafa Kemal Atatürk'ü saygıyla andılar.

Ankara'da birkaç gün kaldılar. Günler hızlı geçti. Dönüş vakti geldiğinde Kağan bu yolculuğun kendisi için çok özel bir anı olduğunu düşündü. Ebrar arabayı çalıştırdı ve iki kardeş Ordu'ya dönmek üzere yeniden yola çıktı.

Elif evde oyuncaklarıyla oynuyordu. Renkli oyuncaklarını halının üzerine dizmiş, onlarla konuşarak kendi oyununu kurmuştu. Abisi Doruk ise koltukta oturmuş sessizce kitap okuyordu. Elif bir süre oynadıktan sonra acıktığını hissetti. Canı erik çekmişti. Abisinin yanına giderek Doruk'tan erik istedi. Doruk, kardeşinin isteğini duyunca elindeki kitabı kapattı ve hemen ayağa kalktı.

Doğruca mutfağa gitti. Mutfaktan yedi tane erik alarak Elif'in yanına döndü. Elif erikleri görünce çok sevindi ve teşekkür etti. Erikleri yemeye başladı fakat kısa süre sonra yedi erik ona fazla geldi. Sadece iki tanesini yedi. Kalan beş eriği Doruk tekrar mutfağa götürdü. Buzdolabını açtı ve erikleri elmaların yanına koydu.

Bu sırada Doruk da acıktığını fark etti. Ekmek kutusundan iki dilim ekmek kesti. Ekmeklerin üzerine önce yağ, sonra bal sürdü. Hazırladığı ekmekleri alıp Elif'in yanına gitti. Bir dilim ekmeği Elif'e verdi, diğer dilimi de kendisi yedi. Kardeşler birlikte mutlu bir şekilde vakit geçirdi.

Belinay bir salı sabahı erkenden uyandı. Annesinin getirdiği ılık sütü lıkır lıkır içti. Sonra elini yüzünü yıkadı ve hızlıca kıyafetlerini giydi. Çünkü o gün arkadaşı Zeynep onu ziyarete gelecekti. Belinay çok heyecanlıydı ve bir an önce arkadaşını görmek istiyordu.

Bir süre sonra kapı çaldı. Belinay sevinçle koşarak kapıya gitti. Kapıyı açtığı anda arkadaşı Zeynep'i gördü. Zeynep oldukça ıslanmıştı. Dışarıda hava yağışlıydı ve yanında şemsiye olmadığı için yağmurdan korunamamıştı. Belinay hemen arkadaşını içeri aldı.

Belinay'ın annesi Zeynep için temiz ve kuru kıyafetler getirdi. Zeynep kıyafetlerini değiştirdi, saçlarını kuruladı. Biraz dinlendikten sonra kendini daha iyi hissetti. Artık kahvaltı yapmaya hazırды.

Kahvaltı sofrasında Belinay'ın annesi patates kızartması hazırlamıştı. Hem Belinay hem de Zeynep kızartmayı çok beğendi. Kahvaltıdan sonra iki arkadaş odalarına geçerek birlikte güzel güzel oyunlar oynadı. O gün onlar için çok keyifli geçti.

Sahra ile Duru birinci sınıfa giden iki yakın arkadaşı. İkisi de derslerine çok önem verir, öğretmenlerini dikkatle dinlerdi. Bu yüzden okulda oldukça başarılıydılar. Sahra ile Duru birbirlerini çok sever, her zaman iyi anlaşırdı. Duru İstanbul'da doğmuştu. Sahra ise İzmir'de dünyaya gelmişti. Farklı şehirlerde doğmuş olsalar da arkadaşlıkları çok güçlüydü.

İki arkadaşın en sevdiği oyun ip atlamaktı. Her gün okulda ikinci teneffüs zili çalmasını sabırsızlıkla beklerlerdi. Zil çalınca hemen bahçeye çıkar, iplerini alıp oynamaya başlardı. Önce Sahra ip atlardı, ardından Duru atlardı. Birbirlerini izler, alkışlayarak destek olurlardı. Bu oyun onları hem mutlu eder hem de enerjilerini artırırды.

Sahra okulda en çok matematik dersini severdi. Sayılarla uğraşmak ve problemleri çözmek ona çok eğlenceli gelirdi. Duru ise müzik dersini çok severdi. Çünkü sesi çok güzeldi. Müzik derslerinde şarkılar söyler, arkadaşlarını mutlu ederdi.

Sahra ile Duru hiç kavga etmezdi. Her zaman nazik konuşur, birbirlerine saygı gösterirlerdi. Bu yüzden arkadaşlıkları herkese örnek olurdu.

Bulut ile arkadaşı Efkan, hafta sonunu değerlendirmek için ormana kampa gitmeye karar verdiler. Sabah erkenden yola çıktılar ve öğle saatlerinde kamp yerine ulaştılar. Doğanın sessizliği ve temiz havası ikisini de çok mutlu etti. Kamp alanına gelir gelmez önce çadırlarını kurdular. Çadır kurma işini birlikte yaptılar ve kısa sürede işi bitirdiler.

Daha sonra Bulut, kamp ateşi yakmak için odun toplamaya gitti. Efkan ise Bulut gelene kadar çadırın önünde oturup yanında getirdiği romanı okumaya başladı. Kitabına öyle dalmıştı ki zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Bir süre sonra Bulut, omzunda topladığı odunlarla geri döndü. Böylece kamp ateşi için gerekli her şey hazır olmuştu.

Akşam yavaş yavaş çökmeye başladı. Kamp ateşini yaktılar ve ateşin başında oturup sohbet ettiler. Kamp çok keyifli geçiyordu. Bir süre sonra canları oyun oynamak istedi. Okulda da oynadıkları isim oyununu oynamaya başladılar. Oyuna başlayan kişi bir insan ismi söylüyor, diğeri ise o ismin son harfiyle yeni bir isim buluyordu. Oyun çok eğlenceliydi. Oyunun sonunda Bulut kazandı. Efkan da arkadaşını gülerек tebrik etti. Bu kamp, ikisi için de unutulmaz bir anı oldu.

Masal, okulunda düzenlenen öykü yarışmasına büyük bir heyecanla katıldı. Bu yarışmada birinci olup bisiklet ödülünü kazanmayı çok istiyordu. Öykü yazmayı sevdiği için kendine güveniyordu ve bu yarışmayı kazanacağına inanıyordu. Kalem eline aldı ve hayal dünyasında bir yolculuğa çıktı.

Masal öyküsünde bir örümceği konu olarak seçti. Bu örümcek ağ yapmayı beceremiyor ve sürekli küçük kazalar yaşıyordu. Masal, örümceğin başına gelen olayları anlatırken onun azimli ve sabırlı oluşunu vurgulamak istedi. Öyküsünde, çalışmanın ve pes etmemenin ne kadar önemli olduğunu özellikle göstermeyi planladı. Masal, karakterin her denemesinde biraz daha ilerlemesini ve sonunda başarılı olmasını hikâyeye ekledi.

Öyküsünü tamamladıktan sonra Masal öğretmenine gösterdi. Öğretmeni öyküyü dikkatle okudu ve "Masal, bu çok özel bir öykü olmuş," dedi. Masal, öğretmenin bu sözlerini duyunca çok sevindi ve gurur duydu. Yarışma günü geldiğinde Masal öyküsünü jüriye sundu. Hikâyesi hem yaratıcı hem de öğretici bulundu. Sonunda Masal birinci oldu ve hayal ettiği bisiklet ödülünü kazandı. Bu zafer, hem Masal'ın azmini hem de öykü yazma sevgisini pekiştirdi ve onu çok mutlu etti.

Asaf Uzun, uzun ve yorucu bir günün ardından eve gidip biraz dinlenmek istiyordu. Ancak işler hiç planladığı gibi gitmedi. Yolda yürürken küçük bir taşla takıldı ve dengesini kaybedip yere yuvarlandı. Birkaç saat önce yağmur yağdığı için yerler çamurla kaplıydı. Bu nedenle Asaf'ın kıyafetleri çamur içinde kaldı. Omzunu tutarak acıyla yürümeye devam etti.

Hava giderek kararmaya başladı ve kara bulutlar yeniden gökyüzünü kapladı. Asaf, adımlarını hızlandırdı; yağmur başlamadan önce eve ulaşması gerekiyordu. Ufukta evin çatısını görünce çok sevindi. Yağmur da hafif hafif atıştırmaya başlamıştı. Kalbi sevinçle doldu ve koşar adımlarla eve doğru ilerledi.

Eve ulaştığında hemen zili çaldı. Kapıyı annesi açtı ve Asaf'ı görünce gülerek, "Uzaylılara benzemişsin,," dedi. Asaf da gülmeye başladı ve biraz yorgun ama mutlu bir şekilde içeri girdi. Kıyafetlerini değiştirdi, çamurdan kurtuldu ve sonunda kanepede uzanıp günün yorgunluğunu atmaya başladı. Dışarıda yağmur hafif hafif yağıırken Asaf, yaşadığı talihsiz olaylara rağmen günün sonunda rahatlamış ve huzurlu hissetti. Bu küçük aksilikler, onun evin sıcaklığı ve annesinin sevgisi ile çok daha kolay unutulmasını sağladı.

Fatih, annesi ve babasıyla yaz tatilinde Ürgüp'e gitmeye karar verdiler. Tatilde en çok merak ettikleri yerlerden biri, Kapadokya'nın meşhur peribacalarıydı. Fatih, Ürgüp'e gitmeden önce internetten ve kitaplardan bölge hakkında araştırmalar yapmış, peribacalarının nasıl görüldüğünü öğrenmişti. Bu yüzden tatil boyunca gördükleri her manzara onun için ayrı bir heyecan kaynağı oldu.

Ailesiyle birlikte Ürgüp'e geldiklerinde Fatih, sıcak hava balonuna binmeyi çok istedi. Gökyüzünden Kapadokya'yı izlemek hem kendisi hem de ailesi için unutulmaz bir deneyim oldu. Balondan aşağı baktıklarında rengârenk taşlar, vadiler ve peribacaları adeta bir tablo gibi görünüyordu. Fatih, manzarayı fotoğraflayarak anılarını ölümsüzleştirdi.

Ürgüp'te geçirdikleri süre boyunca aile çok eğlendi. Fatih, özellikle bölgede yetişen taze üzümleri çok beğendi ve pazardan birkaç kilo almak istedi. Babası yer altı mağaralarını dikkatle inceleyip fotoğrafladı, annesi ise gezdikleri her yeri büyük bir keyifle gezdi. Tatil boyunca hem dinlendiler hem de yeni şeyler öğrendiler. Fatih, ailesiyle birlikte bu gezinin unutulmaz bir anı olmasının mutluluğunu hissetti. Bu tatil, herkes için hem eğlenceli hem de öğretici geçti.